

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРИ НАВЧАННІ ІНОЗЕМЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Бабай Л.В. Україна, Харків
Національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка

Вимоги сучасного суспільства це – новий зміст та мета освіти. Професійна підготовка іноземних фахівців різного профілю вимагає досконалого володіння українською мовою як важливим компонентом освіти. Вища освіта зорієнтована на всебічний розвиток мовної особистості студентів, посилення зв'язку змісту навчання з майбутньою професійною діяльністю. Проблема мовної підготовки іноземних студентів вимагає від викладачів гуманітарних кафедр сприйняття та адаптації світової практики мовної освіти, яка б давала змогу формувати в студентів навички мовленнєвої взаємодії у підготовці до їхньої майбутньої професії. Навчання іноземних студентів вимагає від викладачів нових знань та нових методів і прийомів навчання. Навчальний процес у сучасних умовах вимагає якісного інформаційно методичного супроводу, до якого належать також навчальні програми, плани, підручники, посібники тощо, – ефективні засоби, що не лише сприятимуть активному засвоєнню інформації, але й посилять її достовірність, науковість, забезпечать розвиток вторинної мовної особистості студентів.

Після здобуття Україною незалежності в українських вишах збільшилась кількість іноземних студентів, які потребують знань провідних дисциплін. Це сприяло тому що серед іноземців підвищився попит на знання з української мови. Із збільшенням потоку студентів діяльність лінгводидактичної науки розширюється. Важливим є пошук нової методики викладання для швидкого та ефективного засвоювання знань з української мови. Нова методика повинна сприяти поповненню словникового запасу у студентів та сприяти підвищенню мотивації вивчення мови, забезпечувати комунікативні потреби студентів у побутовій, навчально-професійній, соціально-культурній і навчально-науковій сферах та сприятимуть формуванню комунікативної компетентності, становленню мовної особистості майбутнього фахівця. Для якісного вивчення мови потрібні нові програми, підручники та посібники, які б задовольнили європейські вимоги із знання мов. Необхідність оптимізації навчання іноземців мови, відповідно до Концепції мовної підготовки іноземних громадян, вимагає співвіднесення чинних програм з української мови із загальноєвропейськими компетенціями володіння іноземними мовами Common European Framework of Reference – CEFR [4]. Питання про недостатню кількість методичних матеріалів стоїть на порядку денному в науковців та методистів. Особливої уваги за-

слуговують труднощі які виникають у викладачів під час вивчення мови іноземцями. Ще однією проблемою при вивченні української мови іноземцями є явище білінгвізму. Лінгводидакти І.Жовтоніжко та Т.Єфімова дійшли висновків, що найтипівішим явищем для іноземців є «скрутне становище», у яке ті потрапляють. Проблема двомовності для іноземців дуже актуальна. Обираючи російську мову для навчання студенти не потребують вивчення української, проте ведення офіційної документації вимагає використання української мови. У процесі формування комунікативних умінь студент повинен навчитися вибирати мовні засоби відповідно до стилю, типу і жанру мовлення з урахуванням ситуації спілкування, дотримання мовленнєвого етикету та культури спілкування. Формування мовної компетентності, а саме знань про систему української мови, які є основою для правильного уявлення про мовну картину світу, усвідомлення структурної єдності мови, опанування її граматичними засобами, що є необхідною умовою оволодіння літературним мовленням сучасної української мови. Формування соціокультурної компетентності іноземця у процесі вивчення української мови як іноземної шляхом створення та розвитку інтересу до України, українського народу, його історичного минулого та сучасного життя, ознайомлення зі звичаями і традиціями, духовними скарбами і видатними постатями, із загальнолюдськими моральними нормами.

Усі ці проблеми потребують негайного розв'язання і необхідності створення нових технологій навчання української мови для задоволення освітніх проблем іноземних студентів.

Література

1. Жовтоніжко І.М., Єфімова Т.А. Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки: Зб. наук. праць. – Харків: Константа С. 142-149
2. Пальчикова О.О. Проблеми навчання української мови в іншомовній аудиторії / О.О. Пальчикова // Science and education a new dimension. Pedagogy and Psychology. [Editors: Vámos X.; Barkáts J.; Kotis L.] – BUDAPEST, 2013. – Vol. 9. – Pp. 109–112.
3. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання/наук. ред. С.Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт. – 273с.
4. Мазурик Д. Способи визначення рівня володіння українською мовою як іноземною / Д. Мазурик // Вісник Львівського університету. – Серія філологічна. – Л., 2006. – Вип. 38. – Ч. II. – С. 111–115.